

Zasjedanje svećeništva

opći sabor

Zasjedanje svećeništva

2. listopada 2010.

Tri načela izbora

opredjeljenje

izbor

odgovornost

Thomas S. Monson

Tri načela izbora

predsjednik Thomas S. Monson

Svatko od nas mora doći na Zemlju sa svim oruđem potrebnim za donošenje ispravnih izbora.

Moja voljena braćo u svećeništvu, iskreno se molim večeras da mogu dobiti pomoć od našeg Nebeskog Oca kako bih uspio izreći one stvari koje sam nadahnut podijeliti s vama.

Nedavno sam razmišljao o izborima i njihovim posljedicama. Rijetko prođe i sat vremena a da se od nas ne traži da donesemo neku vrstu odluke. Neke su beznačajne, dok neke imaju daleko veći značaj. Neke uopće ne utječu na vječni naum, dok druge utječu u *svemu*.

Dok sam razmišljao o raznim vidovima izbora, stavio sam ih u tri kategorije: prva, *pravo* na izbor; druga, *odgovornost* za izbor; i treća, *rezultati* izbora. Zovem ih tri načela izbora.

Prvo spominjem *pravo* na izbor. Toliko sam zahvalan brižnom Nebeskom Ocu na njegovom daru opredjeljenja, ili prava na izbor. Predsjednik David O. McKay, deveti predsjednik Crkve, rekao je: »Nakon davanja samog života, pravo da upravljamo tim životom najveći je Božji dar čovjeku.«¹

Znamo da smo imali opredjeljenje prije nastanka ovoga svijeta i da nam ga je Lucifer pokušao oduzeti. On nije imao povjerenja u načelo opredjeljenja niti u nas, i zagovarao je nametnuto spasenje. Tvrdio je da s njegovim naumom nitko neće biti izgubljen, no činilo se da nije uvidio, ili mu možda nije bilo stalo, da kad bi se slijedilo njegov naum nitko ne bi bio mudriji, ni snažniji, ni suosjećajniji niti zahvalniji.

Mi koji smo odabrali Spasiteljev naum znali smo da ćemo krenuti na neizvjesno, teško putovanje, jer idemo putovima svijeta, griješimo i spotičemo se, odvajajući se od našega Oca. Ali Prvorodenac u Duhu ponudio je sebe kao žrtvu da pomiri za grijehе svih. Kroz neizrecivu patnju postao je Veliki Otkupitelj, Spasitelj cijelog čovječanstva, i na taj nam način omogućio uspješan povratak našem Ocu.

Prorok Lehi je nam kaže: »Stoga su ljudi slobodni gledom na tijelo. I sve im je dano što god je čovjeku korisno. I oni su slobodni odabrati slobodu i vječni život po velikom posredniku svih ljudi, ili odabrati ropstvo i smrt po zaslužjenju i moći đavlovoj. On, naime, nastoji da svi ljudi budu bijedni kao što je i on sam.«²

Braćo, unutar granica naših okolnosti kakve god one bile, uvijek ćemo imati *pravo* na izbor.

Sljedeće, uz pravo na izbor dolazi *odgovornost* za izbor. Ne možemo biti neutralni; ne postoji sredina. Gospodin to zna; Lucifer to zna. Dok god živimo na zemlji, Lucifer i njegova vojska nikada neće napustiti nadu da će zavladati našim dušama.

Naš nas Nebeski Otac nije poslao na vječno putovanje bez mogućnosti da od njega primimo Bogom dano vodstvo da nam pomogne u našem sigurnom povratku na kraju smrtnog života. Govorim o molitvi. Također govorim o šapatima tog tihog, blagog glasa u svakome od nas, a ne zaboravljam ni Sveta pisma koja su napisali moreplovci što su uspješno preplovili mora koja i mi moramo prijeći.

Svatko od nas mora doći na Zemlju sa svim oruđem potrebnim za donošenje ispravnih izbora. Prorok Mormon nam kaže: »Duh je Kristov udijeljen svakom čovjeku da razluči dobro od zla.«³

Opkoljeni smo, a ponekad i bombardirani, porukama neprijatelja. Poslušajte neke od njih; nesumnjivo su vam poznate: »Samo ovaj jedan put neće ništa promijeniti.« »Ne brini se, nitko neće znati.« »Možeš prestati pušiti, ili piti, ili uzimati droge kad god hoćeš.« »Svi to rade, pa ne može biti tako loše.« Laži su beskrajne.

Iako ćemo na našem putovanju naići na raskrižja i zavoje na cesti, jednostavno si ne smijemo dopustiti da skrenemo na zaobilazni put s kojeg se možda nikada nećemo vratiti. Lucifer, taj lukavi čarobni frulaš, svira svoju veselu melodiju i odvlači naivne od sigurnosti njihovog izabranog puta, podalje od savjeta voljenih roditelja, podalje od sigurnosti Božjih učenja. On ne traži samo takozvano smeće među ljudima već sve nas, uključujući i odabrane od Boga. Kralj David je slušao, posustajao, a zatim slijedio i podlegao. Kao i Kain u davno doba, i Juda Iskariotski u novije. Luciferove su metode podmukle, a njegove žrtve brojne.

O njemu čitamo u 2. Nefiju: »Druge će smirivati da ih uljulja u tjelesnu sigurnost.«⁴ »Druge on obmanjuje i govori im da pakla nema... dok ih ne ščepa u užasne verige svoje.«⁵ »Tako im đavao vara duše i pomalo ih odvodi u pakao.«⁶

Kako donijeti odluku kad se suočimo s važnim izborima? Da li podliježemo obećanju trenutačnog zadovoljstva? Našim porivima i strastima? Pritisku naših vršnjaka?

Neka sebe ne nađemo tako neodlučne kao što je Alisa u romanu Lewisa Carrolla, *Alisa u zemlji čudesi*. Prisjetit ćete se da je došla na raskršće s dva puta ispred nje, od kojih svaki vodi naprijed, ali u suprotnim smjerovima. Tad je naišla na Češirsku Mačku koju je pitala: »Koji put da odaberem?«

Mačka odgovara: »To ovisi o tome kamo želiš ići. Ako ne znaš kamo želiš ići, nije važno koji ćeš put odabrati.«⁷

Za razliku od Alise, svi znamo kamo želimo ići, i *jest* važno kojim putem idemo, jer odabirom puta izabiremo naše odredište.

Odluke su stalno pred nama. Kako bismo ih mudro donijeli, potrebna je hrabrost — hrabrost da kažemo »ne«, hrabrost da kažemo da. Odluke *određuju* našu sudbinu.

Molim vas da se opredijelite ovdje, sada, da nećete skrenuti s puta koji vodi k našem cilju: vječnom životu s našim Nebeskim Ocem. Na tom ravnom i istinitom putu postoje drugi ciljevi: misionarska služba, hramsko vjenčanje, crkvena aktivnost, proučavanje Svetih pisama, molitva, hramsko djelo. Postoji bezbroj vrijednih ciljeva koje trebamo ostvariti dok putujemo kroz život. Da bismo ih ostvarili potrebna je naša predanost.

Braćo, naposljetku govorim o *rezultatima* izbora. Svi naši izbori imaju posljedice, od kojih neke imaju malo veze ili uopće nemaju veze s našim vječnim spasenjem, i druge koje imaju *svake* veze s njim.

Hoćete li odjenuti zelenu ili plavu majicu nije važno u dugoročnom smislu. Međutim, ako odlučite kliknuti tipku na vašem računalu koja će vas odvesti do pornografije, to može stvoriti svu razliku u vašem životu. Upravo ćete iskoračiti s ravnog, sigurnog puta. Ako vas prijatelj nagovara da pijete alkohol ili se pokušate drogirati, a vi podlegnete nagovoru, skrećete na put s kojeg se možda nećete vratiti. Braćo, bez obzira jesmo li 12-godišnji đakoni ili zreli veliki svećenici, mi smo podložni. Usredotočimo naš pogled, srca i odlučnost na cilj koji je vječan i vrijedan svake cijene koju ćemo morati platiti, bez obzira na žrtvu koju moramo podnijeti da ga ostvarimo.

Nijedno nas iskušenje, pritisak ili poticaj ne mogu prevladati ako mi to ne dozvolimo. Ako odaberemo pogrešno, možemo kriviti samo sebe. Predsjednik Brigham Young jednom je opisao tu istinu primjenjujući je na sebe. Rekao je: »Kada bi brat Brigham krenuo pogrešnom stazom i bio isključen iz kraljevstva nebeskog, nitko ne bi bio kriv osim brata Brighamama. Ja sam jedino biće na nebu, zemlji ili u paklu koje može biti krivo.« Nastavio je: »To se jednako odnosi na svakog sveca posljednjih dana. Spasenje je osobno djelo.«⁸

Apostol Pavao nas je uvjerio: »Nikakva kušnja veća od ljudske snage nije vas zadesila. Bog je vjieran i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjom dati sretan ishod, da je možete podnijeti.«⁹

Svi smo pravili pogrešne izbore. Ako to još nismo ispravili, uvjeravam vas da postoji način da to učinite. Taj se proces naziva pokajanje. Molim vas da ispravite svoje pogreške. Naš je Spasitelj umro kako bi vama i meni dao taj blagoslovljeni dar. Iako put nije jednostavan, obećanje je stvarno: »Budu l' vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega.«¹⁰ »I ja, Gospod, više ih se ne spominjem.«¹¹ Nemojte riskirati svoj vječni život. Ako ste zgriješili, što prije započnete put natrag, to ćete prije naći dragocjeni mir i radost koji dolaze s čudom oprosta.

Braćo, vi imate plemenito prvorodstvo. Vaš je cilj vječni život u kraljevstvu našeg Oca. Takav se cilj ne postiže jednim veličanstvenim pokušajem, već je rezultat doživotne pravednosti, nakupljanja mudrih izbora, i stalnosti svrhe. Kao i sa svime što je doista vrijedno, nagrada vječnog života zahtijeva trud.

Sveta pisma su jasna:

»Pazite... da radite kako vam je Jahve, Bog vaš, naložio! Ne skrećite ni desno ni lijevo.

Slijedite potpuno put koji vam je jahve, Bog vaš, označio.«¹²

Na kraju, dozvolite mi da vam ispričam primjer nekoga tko se rano u životu opredijelio za svoje ciljeve. Govorim o bratu Claytonu M. Christensenu, članu Crkve koji je profesor poslovne administracije u školi Poslovnoj školi sveučilišta u Harvardu.

Kad je imao 16 godina brat Christensen je odlučio, između ostalog, da se nedjeljom neće baviti sportom. Godinama kasnije, kad je pohađao sveučilište Oxford u Engleskoj, igrao je centra u košarkaškoj ekipi. Te su sezone bili nepobijedeni i kvalificirali su se za britanski sveučilišni turnir poput NCAA košarkaškog turnira u Sjedinjenim Državama.

Na turniru su pobjeđivali prilično lako i kvalificirali su se u polufinale. Tada je brat Christensen pogledao na raspored i na svoje zaprepaštenje vidio da je finalno natjecanje na rasporedu za nedjelju. On i tim naporno su radili kako bi dospjeli tu gdje jesu, a on je bio glavni centar. Svom je treneru iznio svoju nedoumicu. Njegov trener nije imao razumijevanja i rekao je bratu Christensenu kako od njega očekuje da igra.

Međutim, prije finala igralo se polufinale. Nažalost, zamjenski centar iščao je rame, što je povećalo pritisak na brata Christensena da igra u finalu. Otišao je u svoju hotelsku sobu. Kleknuo je. Upitao je Nebeskog Oca bi li bilo u redu, samo ovaj put, da odigra tu utakmicu u nedjelju. Rekao je da je primio odgovor prije nego što je završio molitvu: »Claytone, što me to uopće pitaš? Ti znaš odgovor.«

Otišao je do svog trenera, rekavši mu koliko mu je žao što neće igrati u finalu. Zatim je otišao na nedjeljne sastanke u lokalnom odjelu dok je njegov tim igrao bez njega. Molio se gorljivo za njihov uspjeh. Pobjedili su.

Ta sudbonosna, teška odluka donesena je prije više od 30 godina. Brat Christensen je rekao da je ta odluka, kako je vrijeme prolazilo, postala jedna od najvažnijih koje je ikad donio. Bilo bi vrlo jednostavno reći: »Znate, obdržavanje Šabata općenito je ispravna zapovijed, ali u mom iznimnom slučaju bit će u redu, samo ovaj put, ako to ne učinim.« Međutim, rekao je kako je ispalo da je njegov cijeli život bio beskrajni niz iznimnih okolnosti, i da je prešao liniju samo taj put, tada bi sljedeći put kad bi se dogodilo nešto tako zahtjevno ili kritično bilo puno lakše preći tu liniju ponovno. Lekcija koju je naučio jest da je lakše obdržavati zapovijedi 100 posto vremena, nego 98 posto vremena.¹³

Moja voljena braćo, budimo ispunjeni zahvalnošću za *pravo* na izbor, prihvatimo *odgovornost* za izbor i uvijek budimo svjesni *rezultata* izbora. Kao obnašatelji svećeništva, svi ujedinjeni kao jedan možemo se osposobiti za vodstvo našeg Nebeskog Oca dok biramo pažljivo i ispravno. Mi sudjelujemo u djelu Gospodina Isusa Krista. Mi smo, poput onih u davna vremena, odgovorili na njegov poziv. Mi obavljamo njegov posao. Uspjet ćemo u svečanoj dužnosti: »Očistite se, vi koji nosite posude Jahvine!«¹⁴ Da tako bude moja je svečana i ponizna molitva u ime Isusa Krista. Amen.

Napomene

1.

Naučavanja predsjednika Crkve: David O. McKay (2003), 208.

2.

2. Nefi 2:27

3.

Moroni 7:16

4.

2. Nefi 28:21

5.

2. Nefi 28:22

6.

2. Nefi 28:21

7.

Prilagođeno iz knjige Lewisa Carrolla, *Alisa u zemlji čudesa* (1898.), 89.

8.

Naučavanja predsjednika Crkve: Brigham Young (1997), 294.

9.

1. Korinćanima 10:13

10.

Izaija 1:18

11.

Nauk i savezi 58:42

12.

Ponovljeni zakon 5:32–33

13.

Vidi Clayton M. Christensen, »Decisions for Which I've Been Grateful« (Brigham Young University–Idaho devotional, 8. lipnja 2004), www.byui.edu/presentations.

14.

Izaija 52:11

Liahona

studeni 2010.